

Sveitsinpuisto ja harju

Geologisesti arvokas kasvillisuudeltaan monimuotoinen luonnonsuojelualue

Sveitsinpuisto (96 ha) rauhoitettiin luonnonsuojelualueeksi vuonna 1989. Suojelualue koostuu varsinaisesta harjualueesta sekä siihen rajautuvista reuna- ja välialueista. Alue on yleisesti tunnettu geologisista muodostumistaan, joita ovat mm. supat ja muinaisrannat. Sveitsinharju (74 ha) kuuluu valtakunnalliseen harjunsuojeluohjelmaan.

Sveitsinpuiston kasvillisuus on varsin moninaista ja vaihtelevaa - vaikkei se lajistoltaan olekaan kovin vaateliasta. Monipuolisen kasvillisuuden osasyynä on alueen vaihteleva topografia. Koska alueella on jyrkkärinteisiä harjanteita, syviä suppia ja laakeita soistumia, on siellä paitsi harjukasvillisuutta myös erilaista lehto- ja suokasvillisuutta.

Sveitsinpuiston luontoa luonnehtii toisaalta itse Sveitsin harjualue suppineen ja selänteineen ja toisaalta sen liepeille syntyneet laajahkot, usein varsin lähteiset korvet. Sveitsin harju on nimestään huolimatta ns. reunamuodostuma. Se kuuluu osana ensimmäiseen Salpausselkään, joka halkoo Hyvinkään seutua koillis-lounais - suunnassa. Reunamuodostuma on syntynyt jääkauden aikana paikallaan olleen jäälautan reunaan ja koostuu pääasiassa jäätikön sulamisvesien kuljettamista ja kasaamista maa-aineksista. Näillä main jäätikön reuna pysyi noin 225 vuotta.

Sveitsin harjuselänteiden lakikumpareet ovat noin 125 - 128 metriä merenpinnan yläpuolella ja noin 40 metriä ympäristöään korkeammalla. Alueen vallitsevin maalaji on sora. Hiekkavaltaisen aineksen lisäksi alueella on hienorakeisia ja moreenimaisia välikerroksia - harjun pintaosissa on myös silttiä ja hiekkaa. Sorarinteitä reunustaa usein hiekkavyö, joka rajautuu hienojakoisempaan maahan ja edelleen soistumien turpeisiin.

Sveitsinpuistoa halkoo runsas polkuverkosto. Alue on sijaintinsa ja luonteensa vuoksi erittäin suosittu virkistys- ja ulkoilualue.

